

Delavka Tereza

Igo Gruden

Delavka Tereza, sredi transmisij
v beg vreten in statev mre ti mladi sij,
svet se tvoj pogreza, ko da gre v prepad.
Daleč v polju breza ve za tvoj nemir:
veje v mrak izteza k tebi vsak večer,
delavka Tereza, v žalostno pomlad.

Videl sem te zunaj, šla si kot vojak:
zrak je bil omamen kakor tvoj korak,
duh je moj težák bil, ves potisnjen k tlom.
Stopil za teboj sem, prišel k tebi v klet:
gašprček in postelj, križ nad njo razpet,
delavka Tereza, to je bil tvoj dom.

Tik pod stropom okno v bežnih sencah nog:
ko si ga zastrla, bil sem tako ubog,
pred teboj na svetu vsega zlega kriv.
Z ulice sva čula krike žensk, otrok —
in potem si usnula mi v objetju rok
z dnevom, ki je ugasnil kraj predmestnih njiv.

Delavka Tereza, skozi težke dni
misel nate nosim zdaj med vse ljudi,
ž njo na pot mu svetim, kdor je v srcu slep.
Vsem bi rad zaklical k solncu razprostrt:
Če je greh živeti, je življenje — smrt!
Delavka Tereza, svet je tako lep...

Obisk pri Nikoli Tesli

Milan Vidmar

Nekako ob desetih dopoldne smo lani četrtega septembra zagledali ameriško obalo. Na promenadnem krovu sem že zgodaj zjutraj zagledal nabito sporočilo, da bomo dosegli New-York ob dveh popoldne. Toda obala me je vendarle presenetila. Mnogo prezgodaj mi je prišla.

Dolgi dve uri smo pluli ob Long Islandu. Solnce ga je zalilo in hkratu je razlilo čez obrežno morje prijazno modrino. Po štirih pustih